

РЕШЕНИЕ

№ 3558

гр. София, 26.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 31.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **869** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 193, чл. 210 и чл. 215 от ЗУТ.

Производството е образувано по жалби на Т. Д. М. от [населено място] и [фирма] със седалище [населено място] срещу решение № РД – 09 – 01 – 10/5 от 13.12.2011г. на комисия назначена със заповед на Кмета на СО – район „Студентски”, с който се определя размера на дължимото обезщетение на основание чл. 210 вр. чл. 193 ал. 8 от ЗУТ за учредяване право на прокарване на общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура в полза на [фирма] през чужд имот, а именно: за част от ПИ № 1482 и ПИ № 2929, попадащ в улица с неприложена регулация, съгласно ЧЗРКП за кв. 1, 15, 15а, 15б, м. „Дървеница”, одобрен със заповед № РД – 09 – 50 – 133 от 30.03.1998г. на Главния архитект на С..

В жалбата си жалбоподателят Т. М. твърди незаконосъобразност на оспореното решение, поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и неправилното приложение на материалния закон. Твърди, че не е уведомен за започналото административно производство и не му е дадена възможност да участва в него. Твърди, че неправилно е определена площта, която изграденото съоръжение на техническата инфраструктура заема от неговия имот ПИ 1482, като твърди, че същата е занижена, както и твърди, че в оспореното решение не е посочен начинът по който същата е определена и основанията, на които е поределена. Твърди и незаконосъобразност по отношение на определената оценка,

като също твърди, че същата е занижена. Иска оспореното решение да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за законосъобразно произнасяне. Претендира разноски.

В жалбата си жалбоподателя [фирма] твърди незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречие със закона. Твърди, че незаконосъобразно в решението е прието, че съоръжението на техническата инфраструктура е изградено в негова полза и той следва да заплати обезщетението, тъй като видно от представените по делото договори за изграждането му, той го изгражда като изпълнител, но съоръжението е собственост не на него, а на Столична община и съответно разрешението за строеж и удостоверението за въвеждането му в експлоатация са издадени на Столична община. Иска оспореното решение да бъде отменено, алтернативно иска да бъде намален определения размер на дължимото обезщетение. Претендира разноски.

Ответникът Кметът на СО – район „Студентски”, не се явява, не изпраща представител в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбите.

Заинтересованите страни Д. Д. М., В. А. М., П. И. Г., Н. Д. Ц. и В. З. Т., не се явяват, не изпращат представители в открито заседание и не изразяват становище по жалбите. Жалбата от жалбоподателя Т. М. е подадена в срок. По делото не са представени доказателства за редовно уведомяване на жалбоподателя [фирма] за оспореното решение. От представената по делото обратна разписка е видно, че решението е връчено на лице Р. Д., за което обаче не е посочено в какво качество е приело решението и в каква връзка се намира с жалбоподателя [фирма]. В тежест на административния орган е да представи доказателства за това кога жалбоподателя е уведомен за оспореното решение и за това, че същото му е връчено редовно. Предвид липсата на доказателства за редовно връчване на оспореното решение на жалбоподателя [фирма] настоящият състав приема, че жалбата на [фирма] също е подадена в срок. Жалбите са подадени от страни – адресати на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбите са процесуално допустими.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Между страните по делото не се спори, че жалбоподателят Т. М. е съсобственик по силата на представена по делото Заповед № РД – 43 – 228 от 25.04.1994г. на Кмета на СО за отмяна на отчуждаването на част от ПИ пл. № 166 и пл. № 167 от кв. 3, м. Дървеница, идентичен с ПИ пл. № 1482 от кв. 15 м. Дървеница, отреден за УПИ III – 1482, кв. 15, м. Дървеница по плана на [населено място].

Жалбоподателят [фирма] е собственик на недвижим имот УПИ IV – 1170,199, кв. 15, м. Дървеница. За посочените имоти е одобрен ЧЗРКП със заповед № РД – 09 – 50 – 133 от 30.03.1998г. на Главния архитект на С., с който е предвидено, че част от ПИ № 1482 попада в улица.

С договор за изграждане на инфраструктурни обекти изх. № РД – 56 – 1380 от 14.09.2006г. между Столична община и [фирма] е договорено, че [фирма] в качеството си на изпълнител по договора ще изготви от името на възложителя Столична община, но за своя сметка, проекти за изграждане и да изгради улично съоръжение – уличен водопровод с диаметър ф100 мм по [улица], както и уличен канал по [улица]. По силата на чл. 13 и следващите от договора построенният обект,

както и проектите въз основа, на които е изграден остават изцяло собственост на СО. С допълнително споразумение към този договор от 18.12.2006г. е предвидено, че обектите ще са както следва уличен водопровод с диаметър ф100мм по [улица] с начало връзка при о.т. 121а от съществуващ водопровод ф350мм по [улица] по новата [улица] – о.т. 176а, а по отношение на уличния канал ще бъде с обхват по върхова ревизионна шахта при кръстовището с [улица] по новата [улица], през о.т. 167а до заустване в зоната на о.т. 171а в съществуващ колектор ф120мм, както и уличен канал с предвиждане на ревизионна шахта в зоната на о.т. 167а до включване на новия канал в о.т. 167а. Издадено е разрешение за строеж № 28 от 10.08.2007г. на името на Столична община и [фирма] за строеж уличен канал от о.т. 121а – о.т. 165а – о.т. 167а – о.т. 170а до заустване на канален колектор ф1200мм и уличен канал от о.т. 167а – о.т. 176а до СКО на УПИ IV – 1170,199, кв. 15, м. Дървеница I етап от СКО на УПИ IV – 1170, 199 през о.т. 167а до включване в съществуващ колектор ф1200мм в зоната на о.т. 170а. Между страните по делото не се спори, че посоченият обект е изграден. Същият е въведен в експлоатация и разрешен за ползване с разрешение за ползване № ДК – 07 – 143 от 16.03.2009г.

С молба вх. № 26 – 00 – 73 от 10.07.2007г. от [фирма] е поискано да се издаде заповед за прокарване на временен канал през имоти пл. № 1482 и пл. № 2920. Въз основа на тази молба е издадена заповед № РД – 09 – 96 от 26.07.2007г. на Кмета на СО – район „Студентски”, с която на основание чл. 193 ал. 3 от ЗУТ е допуснато [фирма] да прокара временен канал преминаващ през имоти № 1482 и № 2920. Тази заповед е оспорена пред съда, който с решение № 2622 от 31.05.2011г. на АССГ, 38 състав е отменил заповедта и е върнал административната преписка с указание да бъде изпълнена процедурата по чл. 193 ал. 8 от ЗУТ.

Въз основа на посоченото съдебно решение с протокол от 26.09.2011г. Комисията назначена със заповед № РД – 09 – 16 от 16.02.2009г. и изменена със Заповед № РД – 09 – 158 от 07.10.2009г. е взела решение да бъде възложено изготвянето на оценка за определяне на размера на дължимото обезщетение на основание чл. 210 във връзка с чл. 193 ал. 8 от ЗУТ за правото за прокарване на общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужд имот.

Въз основа на възлагането е изработена експертна оценка от [фирма]. С протокол от 28.11.2009г. комисията назначена със заповед № РД – 09 – 16 от 16.02.2009г., изменена със Заповед № РД – 09 – 158 от 07.10.2009г. и изменена със заповед № РД – 09 – 2 от 07.01.2010г. и № РД – 09 – 01 – 05 от 06.10.2010г. е разгледала експертната оценка и е приела експертната оценка, както следва за 50,67 кв.м. от ПИ № 1482 се дължи обезщетение в размер на 7 820 лв., а за 64,14 кв.м. от ПИ № 2920 се дължи обезщетение в размер на 9 900 лв.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство решение № РД – 09 – 01 – 10(5) от 13.12.2011г.

Настоящият състав намира, че разгледани по същество жалбите са основателни по следващите съображения.

Във връзка със задължението на съда на основание чл. 168 ал. 1 от АПК да направи пълна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 от АПК, настоящият състав установи, че той е издаден от компетентен орган във връзка с представени по делото заповед № РД – 09 – 3345 от 29.05.2008г. на Кмета на СО и заповед № РД – 09 – 16 от 16.02.2009г. на Кмета на СО – район „Студентски”, изменена със Заповед № РД – 09 – 0/5 от 06.10.2010г. на Кмета

на СО – район „Студентски”, в рамките на предоставените правомощия, издадено е в изискуемата от закона форма - писмена, но при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 190 ал. 3 от ЗУТ „Когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти и друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, правото на прокарване се учредява със заповед на кмета на общината”. В конкретния случай се намираме в тази хитопеза, което се потвърждава и от влезнало в сила съдебно решение № 2622 от 31.05.2011г. по адм.д. № 7525 от 2010г. на АССГ, което като влезнало в сила е обвързващо за настоящия състав. Съгласно разпоредбата на чл. 193 ал. 8 от ЗУТ „Цената на учреденото право по ал. 3 и 4 се определя по реда на [чл. 210](#) и се заплаща преди издаване на заповедите по ал. 3 и 4”. В конкретния случай предмет на спора е именно направената оценка по реда на чл. 210 във връзка с чл. 193 ал. 8 от ЗУТ, като спорните въпроси са три, а именно: 1. законосъобразно ли е определен размера на засегнатата площ от ПИ № 1482 от изграденото техническо съоръжение – канал – във връзка с твърдението на жалбоподателя Т. М., че същата е занижена; 2. законосъобразно ли е определена пазарната оценка на засегнатата площ; 3. законосъобразно ли е натоварен другият жалбоподател [фирма] със задължението за заплащане на обезщетението.

Във връзка с очертаните по – горе спорни въпроси настоящият състав намира, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, като в тази връзка е основателно възражението на жалбоподателя Т. М.. Това е така, тъй като нито в приетата от комисията по протокол от 28.11.2011г. експертна оценка, нито в оспореното решение, е посочен начинът, по който е определена като засегната от изграденото съоръжение площ от 50,67 кв.м. от ПИ № 1482. В експертната оценка и в оспореното решение не са изложени мотиви, както и основания, от които да е видно защо е определена като засегната точно такава площ. Това съставлява съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като е лишило жалбоподателя Т. М. от възможността да разбере как по какъв метод и на какво основание е определено, че площ от 50,67 кв.м. от имота му ПИ № 1482 е засегната от съоръжението. По този начин е нарушена разпоредбата на чл. 35 от АПК, която вменява в задължение на административния орган да издаде административния акт след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В конкретния случай след като не е посочил въз основа на какво е приел, че засегнатата площ е 50,67 кв.м., което пък се оспорва от жалбоподателя, административния орган е издал оспорения акт без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за издаване на акта. Административния орган е допуснал и още едно нарушение, тъй като от жалбоподателя твърди, че въобще не е уведомен за започналото административно производство и съответно не е могъл в административната фаза да представи възраженията си и съответно да ангажира доказателства в своя защита. По делото не са представени доказателства от ответника, че е уведомил Т. М. за започналото административно производство и съответно, че му е дал възможност да направи своите възражения, което отново е нарушение на чл. 35 от АПК. Нарушена е и разпоредбата на чл. 36 от АПК, която вменява в задължение на органа да събере всички относими доказателства служебно, а именно не е събрал доказателства относно това в какъв размер е засегнатата площ от ПИ № 1482 от

изграденото съоръжение.

На второ място оспореното решение в частта, с която е определена засегнатата част от ПИ № 1482 от изграденото съоръжение е и немотивирано по изложените по – горе мотиви. Такива мотиви не могат да бъдат извлечени и от представената административна преписка, включително изготвената експертна оценка. В тази връзка съдът е поставен в положение да гадае мотивите на административния орган и е поставен в невъзможност да прецени законосъобразността на оспореното решение в частта, с която е определена засегнатата площ. В тази връзка само на това основание и липсата на мотиви оспореното решение също подлежи на отмяна.

На трето място след като не може да бъде установено дали законосъобразно е определена засегнатата площ настоящият състав намира, че не може да бъде установено в тази връзка дали законосъобразно е определена и пазарната оценка на засегнатата площ. Това е така, тъй като двете величини са взаимно свързани, като законосъобразността на определената оценка зависи изцяло от законосъобразността на определената площ, която е засегната. В тази връзка настоящият състав намира, че възражението на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и по отношение на определената оценка също е основателно, като следва да добави и че в тази част решението е немотивирано.

На последно място основателно е и възражението на другия жалбоподателя [фирма] за това, че оспореното решение е постановено в противоречие с материалния закон. Това е така, тъй като на първо място съгласно чл. 19 ал. 1 т. 4 буква „б” от Закона за водите „уличните канализационни мрежи и дъждоприемните шахти в урбанизираните територии и отвеждащите канализационни колектори с прилежащите им съоръжения и пречиствателните станции и съоръженията за отпадъчни води, които обслужват потребителите на територията на общината” са публична общинска собственост. Т.е. изграденото съоръжение на техническата инфраструктура – канал, което засяга имота на Т. М. е публична общинска собственост по силата на изричната разпоредба в закона. Съгласно чл. 193 ал. 7 от ЗУТ „Разрешение за строеж на отклоненията от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура се издава на титуляря на учреденото право по ал. 1, 3 и 4”. В конкретния случай, тъй като не е спазен редът и техническото съоръжение е изградено, разрешение за строеж е издадено и съответно е разрешено ползването на изграденото съоръжение, като както разрешението за строеж, така и разрешението за ползване са издадени на името на Столична община, който е възложител на обекта. По представен по делото договор за изграждане на техническото съоръжение и анекс към него е видно, че вторият жалбоподателя [фирма] е само изпълнител на техническото съоръжение. В тази връзка и във връзка с цитираните разпоредби настоящият състав намира, че като задължено лице по изплащане на обезщетение е следвало да бъде определен собственика на съоръжението и лицето, на което е издадено разрешение за строеж за съоръжението, а именно Столична община. Логиката и целта на закона е обезщетението за прокарване на мрежи и съоръжения през чужд имот да бъде заплатено от лицето, което ще е титуляр на учреденото право на прекарване (аргумент от разпоредбата на чл. 193 ал. 7 от ЗУТ) и което след това ще е собственик на съоръжението, като в конкретния случай безспорно това е Столична община. Незаконно административният орган е приел, че правото на прокарване е учредено в полза на [фирма]. Такива установявания по делото не са направени, както и не са представени доказателства.

Като е определил като задължено лице по изплащане на обезщетението жалбоподателя [фирма] административният орган е издал оспореното решение в противоречие с материалния закон.

Въз основа на всичко гореизложено настоящият състав намира, че оспореното в това производство решение № РД – 09 – 01 – 10/5 от 13.12.2011г. на комисия назначена със заповед на Кмета на СО – район „Студентски”, е незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, поради което следва да бъде отменено.

Тъй като съдът не може да реши спора по същество намира, че преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне с указание да определи титуляра на правото на прокарване и съответно задължено лице по заплащане на обезщетението съобразно законовите норми, както и да определи мотивирано площта от ПИ № 1482, която се засяга от прокараното техническо съоръжение и съответно да определи пазарната оценка на мотивирано определената засегната площ.

Във връзка с изхода на спора съдът намира за основателни исканията за присъждане на разноски от страна на жалбоподателите на основание чл. 143 ал. 1 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. Д. М. от [населено място] и [фирма] със седалище [населено място] решение № РД – 09 – 01 – 10/5 от 13.12.2011г. на комисия назначена със заповед на Кмета на СО – район „Студентски”, с който се определя размера на дължимото обезщетение на основание чл. 210 вр. чл. 193 ал. 8 от ЗУТ за учредяване право на прокарване на общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура в полза на [фирма] през чужд имот, а именно: за част от ПИ № 1482 и ПИ № 2929, попадащ в улица с неприложена регулация, съгласно ЧЗРКП за кв. 1, 15, 15а, 15б, м. „Дървеница”, одобрен със заповед № РД – 09 – 50 – 133 от 30.03.1998г. на Главния архитект на С..

ОСЪЖДА СО – район „Студентски” да заплати на Т. Д. М. от [населено място] сума в размер на 310 (триста и десет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

ОСЪЖДА СО – район „Студентски” да заплати на [фирма] със седалище [населено място] сума в размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

